

A Kúria a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete által képviselt felperesnek a dr. Király László ügyvéd által képviselt alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.396/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.21.562/2011/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.21.562/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében 2008. január 1-jétől 2009. január 31-éig terjedő időszakra különleges bevetési pótlék megfizetésére kérte kötelezni az alperest 541.100 forint összegben. A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 1.M.396/2011/4. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 541.000 forintot valamint annak kamatát, továbbá perköltséget. Rögzítette, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1992. június 1-jével létesített szolgálati viszonyt a határőrségnél, majd az integráció folytán a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság állományába került. 2008. január 1-jétől 2009. január 31-éig terjedő időszakban a bevetési szolgálat bevetési alosztályánál teljesítette a feladatát. A felperes szolgálati panaszát az országos rendőr-főkapitányság vezetője 2011. június 24-én kelt határozatával elutasította, amelyben a felperes a különleges bevetési pótlékra való jogosultság megállapítását és különleges bevetési pótlék megítélését kérte. A munkaügyi bíróság ítéletében hivatkozott az 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. §-ának (1) bekezdés c) pontjában, a 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet 50. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, valamint a 20/1997. (III.19.) BM rendelet 2. számú mellékletében rögzítettekre. A munkaügyi bíróság ítélete szerint a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében kimondta, hogy a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az így betöltött beosztáshoz kötődik a különleges bevetési pótlékra jogosultság. A perben nem vizsgálendő, hogy a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán ténylegesen szolgálatot teljesítő a beosztása, a munkaköri leírása, a rendészeti igazgatóság ügyrendje, a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen feladatot látott el.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.21.562/2011/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta annak helyes indokai alapján a Pp. 253. §-ának (2) bekezdésére, és a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére utalással. Az

alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezésére, a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, amely alapján a különleges bevetési pótlékra nem tarthat igényt. A kedvezményekre való jogosultságot - az állandó bírósági gyakorlat szerint - nem a beosztás megnevezése, hanem a szolgálat ellátásának konkrét körülményei döntenek el (BH.2001.496.). A jogalkotói szándék szerint a különleges bevetési pótlék kizárólag a kivételes, illetve a különleges rendőri feladatok ellátásának ellentételezésére szolgálhat, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítandó, hogy az ellátandó tevékenységek meghaladják az általános rendőri feladatok veszélyességét és veszélyhelyzeteket.

Az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátandó szolgálati feladatok nem minősülnek olyan különösen veszélyesnek, melyek a különleges bevetési pótlék folyósítását megalapoznák. A felperes munkája ténylegesen az általános rendőri tevékenység veszélyességét nem haladja meg. A Hszt. 254. §-ának (2) és (3) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagját meghatározott tevékenység ellentételezéseként pótlék illeti meg, míg a különleges bevetési pótlék a 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet 28. § (1) bekezdése szerint az átlagosnál nagyobb vagy fokozottabb igénybevétel, kedvezőtlenebb körülmények elviselése, azaz többletkövetelmények teljesítése esetén a rendelet 50. § (1) bekezdése szerint a különösen veszélyes szolgálati feladatok, azok végrehajtásához szükséges intenzív felkészülés ösztönzésére és az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére jár. A 20/1997. (III.19.) BM rendelet 2. számú melléklet I/1/c. pontja szerint bevetési pótlékra a rendőr-főkapitányságok bevetési alosztálya állományába tartozók jogosultak.

A szolgálati helynek a BM rendelet 2. számú mellékletében való szerepeltetése önmagában nem alapozza meg a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot, mert az csak a pótlékra jogosító beosztásokat tartalmazza, a jogosultság feltételeit ténylegesen a 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet állapítja meg. Az előzőekben kifejtett indokokra figyelemmel a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot - önmagában az a tény, hogy a felperes a bevetési szolgálat bevetési alosztály állományában, de járőr beosztásban teljesített szolgálatot - nem alapozza meg. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” kérte az alperes perköltségben való marasztalása mellett. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Hszt. 254. § (3) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében - így az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékra jogosultak körét illetően - a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a miniszter kapott

felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben szabályozza a folyósítás feltételeit. A Hszt. végrehajtásról szóló 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet 50. § (2) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes, szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A jogerős ítélet által helyesen alkalmazott 20/1997. (III.19.) BM rendelet 49. §-ának (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. Ennek a perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontja értelmében pedig a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” többek között a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Az előbbiekre tekintettel helytálló és jogszerű a bíróságok által levont következtetés, miszerint a Hszt. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásában a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét a BM rendelet 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejt ki, kivéve azokat a munkaköröket illetve beosztásokat, amelyeket a BM rendelet 2. számú melléklete külön nevesít. Abból a tényből, hogy a jogalkotó a 20/1997. (III.19.) BM rendelet 2. számú mellékletét módosító 24/2009. (VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta annak módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesüljenek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül illette meg. Mindebből következően helytállóan mutattak rá a bíróságok arra, hogy nem volt vizsgálandó a felperes által ténylegesen ellátott feladatok köre, a keresettel érintett időszakban hatályos jogszabályok alapján igénye enélkül is megalapozott volt. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A peresztés alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés d) pont] a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő